

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 20 жовтня 1987 року

№ 126 (3945).

Ціна 2 коп.

Взяли сад на підряд

Ще рік тому я зі своїми братами навіть не думав, що ми в сільському господарстві досягнемо чогось значного. Та вже тоді, працюючи в райцентрі у ДТСАФ, хотіли повернутися в село. Нині ми доглядаємо сад за підрядом.

Тепер вважаємо, що обрали вірний шлях. Звичайно, попервах було лясно: 42 гектари, а нас лише шестеро. Тож, ще сніг не встиг зійти, взялися за роботу: вносили мінеральні добрива, підчищали дерева. Чіткого розподілу праці, зрештою, не було: всі гуртом виконували якусь одну ділянку роботи, а тоді переходили на іншу.

Брати Іван з дружиною Світланою, Петро, наша мама-пенсіонерка, моя дружина Тетяна, коли зацвіли дерева, усі не залишали саду. Там і відпочивали. Уже в ті дні бачили: врожай буде чималий.

І не помилилися. Зразу назвали цифри: кісточки продати державі одну тону, яблук і груш за планом мали зібрати 49 тонн, а фактично отримали 94 тону. Наступного року теж думаємо не менше мати.

Дехто до сімейного підряду навіть у нашому

колгоспі імені 40-річчя Жовтня ставиться з недовірою: невігідна, мовляв, це справа. А дехто нібито думає, що ми відділилися від загальних проблем, а захоплює нас тільки заробітчанство. Якби було саме так, то й не писав би до газети за свою працю. А так навіть поділюся нашими майбутніми планами. Надалі думаємо на меншій площі виростити ще більше фруктів. Для цього знайомимось із досвідом інших господарств, вивчаємо й спеціальну літературу. Вже намітили внести в землю органічні добрива. Багато чого залежить і від того, як доглядатимемо за деревами: їх мало просто підчищати, у зимовий період мусимо стежити, щоб не вимерзли, асеною — і землю підпушити, а головне — знешкоджувати шкідників.

На перший погляд здається навіть нам — все це загальні, всім відомі істини. Воно й насправді так є. Та часто ми знаємо про це, а не робимо.

У даній формі організації праці, як ніде, проявляється вміння і бажання хазяйнувати. Ну, а про лінощі навіть говорити не доводиться. На мою думку, за сімейним підрядом працюють ті, хто й у колгоспі був на доброму

рахунку. Хазяйновитість — це така риса, яка притаманна скрізь. Без неї взагалі не варто братися за серйозну справу.

Наша праця мало чим відрізняється від праці решти колгоспників. Є, правда, деякі відмінності в оплаті. Ми трудимось на повному госпрозрахунку. Шомісяця господарство на кожного працюючого виплачує по сто карбованців авансу. Вкінці, коли з чистого прибутку відмінуються всі затрати, пов'язані із роботою в саду, ми матимемо з суми, яка залишиться, 62 проценти доходу.

Мене не може не хвилювати те, що інколи чути: хочеш мати багато грошей — переходи працювати за сімейним підрядом. Тим, хто таке говорить, усвідомити б, що наша робота оплачується не як захоплення нової форми праці, а виключно за її результатами. Тим більше, що кожен зароблений карбованець дістається нелегкою працею.

П'ятирічний син Олександр якось навіть заливав мене, ласуючи яблуком: — Тату, а яблуко таке смачне тому, що ми всі постійно в саду!

О. КРИВЕНКО,
колгоспник.
Бобринецький район.

СЬОГОДНІ
В НОМЕРІ:

• «ЧИТАЧ — ГАЗЕТА» ДАС ПОРАДИ, ІНФОРМУЄ, ОБУРЮЄСЯ РАЗОМ З АВТОРАМИ ПІДБІРКИ І ПРОПОНУЄ РІШЕННЯ — 2 СТОР.
• «ЗІРНИЦЯ» ПРО ДОВНУС ПУБЛІКАЦІЮ МАТЕРІАЛІВ ПРО УЧАСНИКІВ ОБОРОНИ НІРО

ВОГРАДА: РОЗПОВІДЬ ПРО СЛУЖБУ В РАДЯНСЬКІЙ АРМІЇ НАШИХ ЗЕМЛЯНИНІВ, ПОДІЄВА ІНФОРМАЦІЯ — 3 СТОР.

• «ПРОПАЩА» ДІВЧИНА, ЯКА ВОНА? ЩО ЇЇ ЧЕКАЄ ДАЛІ? МАТЕРІАЛ ПРО ЦЕ ЧИТАЙТЕ НА 2 СТОР

Доярки колгоспу імені 60-річчя Великого Жовтня Гайворонського району вважають, що в успіху їхньої роботи — добросовісна праця комсомолки Євгенії ТКАЧ. Дівчина близько року підіймає своїх колег, які завжди задоволені її роботою. А надії молока на молочнотоварній фермі, де трудиться підійняною дояркою Євгенія, постійно зростають.

Фото В. ЗЕМНОРІА.

Гайворонський район.

АЛЕ про звітно-виборну кампанію комсомольська газета мусить, зобов'язана розповідати. Хоч і не запрошують. Треба напрошуватись самим. І ось я телефоную в Долинський район комсомолу.

— Приїжджайте в четвер, — довідавшись про мету мого відрядження, говорить секретар Галина Бойко. — В четвер у нас черговий тур звітів і виборів у цехових організаціях. Зорієнтуємось на місці — в четвер збори проходять аж в дев'яти організаціях.

А в четвер під обід (першим автобусом добрався в Долинську) завод райкому Геннадій Носач, полиставши папери й знайшовши графік проведення звітно-виборних комсомольських зборів у цехових організаціях, нахмурило чоло:

— Справа в тому, що сьогодні вже майже всі збори пройшли. У колгоспних відділках організацій збори проводяться раненько, перед початком робочого дня, бо потім комсомольців не збереш...

— Але ж он за графіком сьогодні ще збори в трьох, не колгоспних ор-

ганізаціях, — заглянув я в папери.

— Та-ак... У залізничній цеховій збори проведені ще на минулому тижні — ось галочка проставлена. У будівельній організації захворів комсорг, переносили.

Чи потрібен графік?

Кореспондентів на комсомольські збори не запрошують. На різні там свята, лінійки, фестивалі, відкриті уроки та інші урочистості запрошують. Та ще й не просто кореспондента, а фотокореспондента. Щоб сфотографував, узявши прекрасну мить... А от на збори, та ще й звітно-виборні у первинну організацію — не запрошують. Принаймні за сім років роботи в «Молодому комуністі» п майже жодного випадку не пригаду.

сяться збори А в лікарні колгоспу імені Леніна? Зараз подавонимо. Тільки там маленька організація...

— Нічого. І в маленькій же трудяться комсомольці, мають свої проблеми, думки, сподівання. Послухасмо їх.

В колгоспі імені Леніна Геннадій додзвонився одразу. Але як тільки сказав, що на зборах хоче побувати, кореспондент молодіжної газети — у трубку спо-

чатку запала тиша, а потім голос почав відмовлятися. І хоча Геннадій доводив, що більше нікуди їхати, що залишились на даний день всієї організації збори, що не проведені і не треба, мовляв, лякати, все буде гаразд, але в трубку наполегливо відмовлялись.

І завод пролунав хвилин через десять. Геннадій вислухав співрозмовника, а тоді сказав: — Я ось даю трубку кореспондентів, поясни й мені, чого ти відмовляєшся? — В комсомольській організації лінійки всього шість комсомольців. Трьох сьогодні відправлено поміди вибирати, а інші трое готують звіти — закінчився ж квартал.

— Олександр, ви ж знали, що сьогодні за графіком в лікарні збори, чому не попередили своїх комсомольців? Та й райком ось всього за годину-другу до початку зборів випадково довідується, що їх не буде.

У трубку — мовчання. А потім:

— Проведемо напочатку наступного тижня.

Закономірним було мовчання до заворга:

— Часто ось так зриваються збори?

— Буває. Для колгоспу імені Леніна це характерно. Не той секретар, говоримо ми в райкомі, сьогодні у колгоспі. Та й на місці роботою Олександр не задоволений.

— Але ж зриви трапляються не тільки у цьому колгоспі?

— Не тільки, — пого-

дися Геннадій Носач. — Розумієте, зараз, у пору демократії, комсомольці не дуже зважають на наш графік, а вибирають час і день для зборів, коли їм самим зручніше.

— Але ж про це в райкомі повинні знати бодай за кілька днів — раптом відповідальний з районного комітету схоже по-

Не думаю, що стихійність комсомольцям до душі. Знаю, що, саме хотів сказати завод райкому комсомолу. Мовляв, головне не те, коли і якчасно пройдуть збори, а те — що на них говоритимуть, як говоритимуть, що вирішать. Хто не погодиться з цією думкою? То, може, пустити звіт-

ЗВІТИ І ВИБОРИ В КОМСОМОЛІ

бувати на зборах. Та й, по-моєму, самі комсомольці цехової організації повинні планувати свій час а не так: сьогодні вирішили, сьогодні й провели.

Стиль роботи райкому комсомолу у минулі часи а значній мірі його особиста справа. Але обов'язковість проведення звітів і виборів — вимога Статуту. А щоб не було в кампанії хаосу й непорозуміння, то складається графік. І має бути він точним, без помилок (чомусь дівч. 6 і 12 жовтня планується одна й та ж організація — відділення № 3 колгоспу імені Леніна). І має бути він не догмою, а керівництвом до дії. Але поки що на початок жовтня проти цехових комсомольських організацій у графіку не проставлено жодної галочки. Ні за 24 вересня, ні за 29, ні за 1 жовтня...

То хто ж запросить кореспондента на збори?

но-виборну кампанію на самоплив? Може не потрібно складати в районному комітеті графік проведення зборів, не визнаючи відповідальних?

В. БОНДАР,
спецкор «Молодого комуніста».

Читач-газета

БАБУСЯ—МАМА

Хочу розповісти про мою бабусю — Солод Анастасію Потапіну. Не можу не пишати нею і горджуся її незвичайною долею, її прекрасним життям.

Народилася бабуся в 1913 році і провела дитинство так, як і тисячі дитлахів робітничих сімей заводу братів Ельворті (нині «Червона зірка»). Сім'я була велика — шестеро дітей, і один батько не міг прогодувати всіх, хоч день і ніч тяжко працював. Мій прадід був ковалем на заводі.

— І холодно, і голодно було, — згадує бабуся, — в усіх нас тоді було таке дитинство.

А потім були новобудови Запоріжжя, куди бабуся поїхала із подружжям за комсомольською путівкою. А далі — війна,

евакуація із заводом на Далекий Схід. Працювали за верстатами, а після зміни аалили ліс, вночі шили гімнастерки і... чекали. Бабуся чекала листів із фронту від чоловіка, а прийшла похоронка. І залишилась вона одна з дітьми...

Дивлюся на бабуся і дивуюсь, звідки взяла вона сили, терпіння, щоб витримати те горе, незгоди, що впали на її плечі і тяжку роботу, яку переробила за своє життя. Бабуся посміхається теплом, по-доброму, відповідає:

— Не знаю, тоді не було коли впадати у відчай, в усіх було горе, скрізь слези і треба було підтримувати один одного.

Закінчилась війна. Підірване здоров'я та згадки про рідну Кіровоград-

ЧИТАЧ ЗНАЙОМИТЬ

щину не давали спокою, і було вирішено повернутися. Поселилась бабуся в Новоукраїнку.

Ми рано залишились без мами, і бабуся нам стала одночасно і бабусею, і мамою. Велике спасибі їй за тепло її рук, за доброту її серця, яке зіграло нас в дні великого горя, зігриває і тепер. І не тільки ми любимо і поважаємо її. Вона заслужила авторитет і повагу односельців, має похвальні грамоти з місця роботи, де працювала до 71-го року свого життя. Вона дає на заслуженому відпочинку. Але не сидить без діла, завжди має якусь роботу, а крім того, у неї на виховання наша найменша сестричка Ангела, яка навчається у 7-му класі.

М. ШЕВЕЛЬОВА.

м. Новоукраїнка.

ЧИТАЧ РОЗПОВІДАЄ

ДОРОГА... ДОРОГА?

Кожному доводиться користуватися транспортом. І яку радість відчуває людина, коли її привітно зустрінуть біля нас, з усмішкою привітає водій автобуса, вчасно завезе до місця призначення!

Хочу розповісти про роботу автостанції села Перегонівки Голованівського району. Працює тут касиром вже шість років Марія Підкуль. До людей привітна, завжди дає добру раду. Саме завдяки сумлінній роботі цієї молодшої жінки відправляються вчасно автобуси. Взагалі на станції висока культура обслуговування.

Але треба сказати про незручності в роботі. Приміщення автостанції не відповідає сучасним вимогам: немає належних умов не лише для працівників, а й для пасажирів.

Правда, начальник Голованівської автостанції Н. М. Редько і начальник Ульяновського вузозового об'єднання автостанцій В. В. Петренко порадували тим, що обласне об'єднання автостанцій дало дозвіл на фінансування будівництва автостанції в селі Перегонівці. Однак минуло вже більше трьох місяців, та ніяких зрушень не відчувається. Очевидно, треба діяти настирливіше. Перебудова вимагає добрих справ, а не заспокоєних слів.

Поряд з автостанцією будуватися АЗС для легкових автомобілів. Виникує один із нагальних депутатів. Радіють власники автомашин, адже досі доводилось їхати заправлятися пальним аж у місто Умань, за 45 кілометрів, практично витрачати чверть бензину на дорогу.

М. ЧУБ.

с. Перегонівка, Голованівський район.

Я К ЧАСТО протягом ЧИТАЧ ОБУРЮЄТЬСЯ... І ПРОПОНУЄ

всього літа й осені мені доводилось чути одну й

ту ж фразу від своїх сусідів і мешканців нашого

мікрорайону. Особливо

гірко їй правдиво вона звучить на автобусних зупинках. Фраза ця розлажлива

і сердита: «Треба писати!».

Чому так? А тому, що район наш (вулиця Космонавта Попова) щорік розростається. Зводяться нові й нові будинки, збільшується кількість жителів, а транспорту їде в наш мікрорайон, як і колись, дуже мало. Автобус № 106 можна чекати годину і більше. Не частіше навідується й № 112.

Чекають люди, обурюються. Та зараз це ще півбідн. Що буде, коли похолоднеє, задмуть пронизливі вітри — степ же поряд. Стоятихуть в чеканні автобуса люди з дітьми, старі, хворі, пенсіонери: серед грязюки чи на морозі... Зрозуміло, зростає через це кількість хворих, побільшає листків непрацездатності. Яка користь від цього?

Знаю, яку відповідь на ці питання дають транспортники: скоро підуть, мовляв, тролейбуси. Ні,

це буде не дуже скоро, принаймні не в цьому році. А то ще й поїздяться на те, що сюди ходять кілька маршрутих таксі. І це не та відповідь, бо для чого люди купують проїзні квитки на міський транспорт? Щоб ще переміщуватися в чотири рази дорожче, ніж таксі?

Вважаю, що якщо пустити кільцевий автобус навколо району вулиця Попова — обласна лікарня — Критий ринок — вулиця Попова, то за 15—20 хвилин можна було б виходити з кожної зупинки і вирішити цю наболючу проблему. Інша пропозиція: збільшити кількість автобусів на маршруті № 106.

Думаю, що керівництво автопарку допоможе жителю нашого району вирішити важливе питання економії дорожнього часу і здоров'я людей.

М. МУЖИКОВСЬКИЙ,

ветеран праці, лінійник обласної друкарні ім. Г. Димитрова.

«ТРЕБА ПИСАТИ!»

це буде не дуже скоро, принаймні не в цьому році. А то ще й поїздяться на те, що сюди ходять кілька маршрутих таксі. І це не та відповідь, бо для чого люди купують проїзні квитки на міський транспорт? Щоб ще переміщуватися в чотири рази дорожче, ніж таксі?

Вважаю, що якщо пустити кільцевий автобус навколо району вулиця Попова — обласна лікарня — Критий ринок — вулиця Попова, то за 15—20 хвилин можна було б виходити з кожної зупинки і вирішити цю наболючу проблему. Інша пропозиція: збільшити кількість автобусів на маршруті № 106.

Думаю, що керівництво автопарку допоможе жителю нашого району вирішити важливе питання економії дорожнього часу і здоров'я людей.

М. МУЖИКОВСЬКИЙ, ветеран праці, лінійник обласної друкарні ім. Г. Димитрова.

ЧИТАЧ ОДЕРЖУЄ ВІДПОВІДЬ

СОНЕЧКО НАБРИЗКАЛО...

«У школі й на вулиці мене багато друзів, з якими весело. Все гаразд і вдома, але є річ, яка не дає спокою навіть уночі: маю на обличчі веснянки, і мені це страшно не подобається. Хоча мама й каже, що вони мені личать, та навіть згадка про них заважає жити. Порадьте, як можна позбутися веснянок.

О. П.»

В обласному центрі є два косметичних кабінети (по вул. Леніна й Гоголя), де можна пройти спеціальний курс відбілювання шкіри обличчя. Є й домашній спосіб.

Дрібно поріжте шкірку одного лимона, залийте невеликою кількістю води і трошки прокип'ятіть. Коли маса прохолоне, змішайте її із соком того ж лимона і додайте 30 грамів спирту. Цим лосьйоном регулярно протирайте обличчя.

Веснянки мають здатність темнішати від прямого попадання сонячних променів навіть у холодну пору року. Щоб цього уникнути, покривайте обличчя пудрою (звичайною, не компактною), трохи темнішою від шкіри. При веснянках небажано користуватися рум'янами й помадою холодних відтінків — краще норичнею.

ЧИТАЧ ДЯКУЄ

ЗА

ПОКЛИКОМ СЕРЦЯ

Нерідко пишуть, що молодь вступає навчатися у ті вузи й училища, куди всі товпляться. Тобто, голівне для них — популярність професії на даний час. Може й так. Але я знаю, що є багато молодих хлопців і дівчат, які по-справжньому закохані у свою роботу. Один з таких — Олександр Маргуліс.

Працює Олександр у кардіологічному відділенні обласного госпітально. Працює самостійно, старається задовольнити потреби хворого, не рахуючись із утомию. Він прекрасний масажист. Кожен, хто в нього побував на прийомі, відгукується: дуже стараний і ввічливий лікар.

Думаю, скільки добра приносить людина, яка вибирає професію за покликом серця!

Ф. ДИКА,

вчителька-ветеран, м. Долинська.

ХОЧ ЛИСТА Й НЕ БУЛО НАДРУКОВАНО

КУДИ ПОДІТИ ПОРОЖНЮ ПЛЯШКУ?

Робітник В. Захаров з м. Кіровограда в листі до редакції запитав: «Хто дав таку назву, щоб тару від молока і води приймали тільки на обмін? В районі вулиця Леніна і Шевченка ліквідовані приймальні пункти склотарі, а магазин № 18 тару не приймає. Якщо купляеш молоко, то можеш здати пляшку, а не купляеш, то її не приймуть порожню».

Копію листа було надіслано в обласне управління торгівлі. Ось що відповів редакції заступник начальника А. К. Степанчук:

— Факти, наведені в листі, мали місце. Згідно наказу Міністерства УРСР від 16.11.1984 року № 317 приймальні пункти склотарі приймають від населення всі види посуду, а продовольчі магазини — склотару з-під товарів, продаж яких у цих магазинах передбачений.

В районі проживання В. Захарова знаходяться пункти приймання склотарі, які розташовані в радіусі 500—900 метрів, що відповідає нормам: від магазину № 18 (вул. Дзержинського, 71), від магазину № 1 (вул. Дзержинського, 84), від магазину № 29 (вул. Червоногвардійська, 2).

Управління торгівлі обласного центру зобов'язало керівників Ленінського продторгу м. Кіровограда посилити контроль за роботою магазинів і приймальних пунктів склотарі з питань безсереднього приймання склотарі від населення.

У КОНТОРУ колгоспу я потрапив під час обідньої перерви. Моє відрядження закінчилося. Треба було відмітити день вибуття. Секретарка сказала, що печатка у голови правління, тому доведеться чекати його повернення. Я повісив куртку і сів на стілець — чекати так чекати, адже зі мною був цікавий журнал. Секретарка погортала папери, потім спитала, чи не бачив я білої «Ниви», на якій їздить голова. Я уважніше подивився на дівчину. Років 23, симпатична, ненафарбована, але погляд якийсь неживий, відморожений.

ГРАНІ МОРАЛІ

технікуму в обласному центрі. На мої слова, що можна, мабуть, поновити, дівчина нервово пересмикнула:

— Мене, може, вигнали тому, що пила і гуляла. За таке не поновляють. А тут нудно, нецікаво, — поворнула. Її погляд залишався таким же потойбічним. Зважуюсь у зв'язку з цим на запитання:

— Ти, мабуть, і наркотики пробувала?

— Так, я колюся.

— Допомога від нудьги?

— Зайка...

БУЛО ЦІКАВО

— Ні, білої «Ниви» не бачив, — відповів я і знову розгорнув журнал.

Через деякий час дівчина різко відсунула від себе папери і вилаялася.

— Осточортіла ця папєрова пилюка, — вона підтвердила свої почуття нецензурним словом. — Нудота!...

Можна було зрозуміти її невдоволення — навіть в обід залишили чергувати.

Але так лаятися? Я сказав, що, може, їй варто поїхати в місто, звернутися на завод. Там багато людей, багато руху, — може, знайде щось до душі. Дівчина зневажливо пирхнула.

— А освіта в тебе є? — спитав я. — Може, тут у себе в дитсадок би влаштувалася чи в школу вожатою — таки поселіше...

— Я дітей терпіти не можу.

Освіти в неї не було. Рік тому вигнали з торгового

— А хоч би щось тебе цікавило?

— Хлопці. Але й це вже остогидло. Чоловік цікавий, поки він незнайомий, тільки спочатку. А згодом розумієш, що то сама собі придумала загадку — і знову починається нудьга.

Мене взяла злість. Дивись яка розумна та досвідчена!

— Так знайди собі якогось поета, щоб віршами тебе розважав!

— Еге, з такими я діла не маю. І де ти візьмеш тут поета? — вона глумливо посміхнулася.

Перерва закінчилася. У кімнату зайшли двос чоловіків.

— Ого, Тонька! Диви, сидить і задум не одирає, — один із них обхопив мою співрозмовницю за плечі. Біля дверей я озирнувся. Чоловік, який стояв коло Тоні, схилився над нею, щось шепотів на вухо.

Надворі я зустрів голову колгоспу.

— А ти ще й досі тут? — здивувався він. — Щось скоїлося?

— Відрядження треба відмітити.

— То давай, — у кабінеті він притиснув печатку до посвідчення. — Сподобалося тобі в нас?

— Так, — відповів я, — у вас у приймальні було цікаво.

В. ШИЛО.

ВІД РЕДАКЦІ. «Мені то цікаво було слухати, — сказав автор, передаючи нам запис цього діалогу. — Досі не доводилось впритул зустрітись з подібними особами. Може, дівчина так розговорилася тому, що я людина стороння, — приїхав і поїхав, — а зі своїми стриманіша. Але хіба від того суть її життя стає іншою? Це не цікаво, а страшно, якщо задуматися, що буде з Тонєю далі».

Задумуватися мало. Мало й розмірковувати про причини такої цинічної апатії — мовляв, бездуховність, погані друзі, нецікава робота. А як допомогти? Не взагалі таким людям, а конкретній дівчині з конкретними нахилами? Поради свого видавничого співрозмовника вона, як бачимо, віддала. Може, у вас, шановні читачі, є ідеї з цього приводу? Напишіть, ми надрукуємо ваші листи.

ПОДІЯ

90-РІЧЧЮ

І. К. МИКИТЕНКА ПРИСВЯЧЕНО

На Кіровоградщині пройшли дні вшанування пам'яті українського радянського письменника, нашого земляка Івана Кіндратовича Микитенки, 90-річчя якого відзначає цієї осені вся радянська багатонаціональна література.

Минулих четверга і п'ятниці у Кіровоградському

державному педагогічному інституті літературознавств, філологів, дослідників художньої спадщини І. К. Микитенки, які приїхали з вузів України й Білорусії, взяли участь в науково-практичній конференції, присвяченій творчості пролетарського письменника.

16 жовтня учасники конференції, гості Кіровограда й Києва побували на батьківщині письменника, в селі Рівному Новоукраїнського району. Репортаж зі свята читайте в одному з наступних номерів «Молодого комунар».

Наш кор.

Привертають увагу «Осіньні пейзажі» В. П. Дроздова, натюрморти М. П. Ключіна. Приваблюють акварелі Г. М. Босого. Цікаво, що тут же представлені й роботи його дочки Л. Г. Зоріної (особливо вдалася «Соняшники») та сина О. Г. Босого: погляд надовго затримується на його роботі «Київ, Андріївський узвіз», написаний невдовзі після відрядження в столицю.

Наш кор.

ВЕРНІСАЖ АМАТОРІВ

У Палаці культури імені Компаніїв обласного центру відкрилася виставка самодіяльних художників із Новогородки, присвячена 70-річчю Великого Жовтня. В експозиції — ілюстрації до книг, портрети, пейзажі.

ЗІРНИЦЯ

АВТОРИТЕТ

Частенько про комсомольських ватажків доводиться чути: авторитетна людина. У повній мірі ці слова стосуються й військового будівельника — комсорга Андрія Габелки.

Досвіду комсомольської роботи Андрій набув ще до призову: у кіровоградській СШ № 27 він був членом комітету комсомолу. Після закінчення школи із золотою медаллю Андрій поступив до КІСМУ. За відмінне навчання, активну участь у

громадській роботі, на початку навчання — до слідницької роботи секретаря комітету комсомолу факультету сільгоспмашинобудування А. Габелку було призначено Ленінську стипендію. Комсомольці обирали його членом Кіровського райкому ЛКСМУ

обласного центру. У листопаді 1985 року Андрія було призвано на дійсну військову службу.

ТАК СЛУЖАТЬ НАШІ ЗЕМЛЯКИ

Його нові товариші відчували поруч надійну людину. Уже через півроку комсомольці підрозділу доручили кандидату в члени КПРС Андрію Габелку очолити первинну. Чимало турбот в Андрія, він — ініціатор цікавих заходів, це відзначали грамотами.

Восени Андрій Габелко закінчує службу, а вже у грудні його чекає студентська сесія. Робота в армійському комсомолі, військовий гарт стали доброю життєвою школою для молодого комуніста.

Ю. КИПА,
військовий пропагандист.

ДАЛЕКЕ ВІДЛУННЯ ВІЙНИ

майже закінчував роботу, коли його увагу привернули металеві предмети.

Минуло майже сорок три роки відтоді, як прогнали німецько-фашистських загарбників з Олександріїщини. Але пам'ять про ці суворі роки досі зберігають не лише учасники війни, покоління, яке було свідком злочинів фашистів, але й наша земля.

Випадок, який недавно трапився на новобудові районного центру, що по проспекту Леніна, знову нагадав про події Великої Вітчизняної війни. Того дня Анатолій Сапелєв значно працював за важкими екскаватором і уже

які виділились в землі. Снаряди... Будівельники прийняли термінові заходи, щоб вивести людей із території, до міста було викликано саперів.

Зосереджено і зміло працювали рядові Олександр Паламарчук, Василь Пинкопенко, майор Борис Фартук. За кермо автомобіля, на якому вивезли сім снарядів, сів Никопенко. За п'ятнадцять кілометрів від Олександрії саперні відділи смертоносний вантаж.

М. СТЕПАНЧУК,
м. Олександрія.

79-й ІЗМАЇЛЬСЬКИЙ

У червневому випуску «Зірниці» ми друкували матеріал «Залишили останніми» про 79-й Ізмаїльський прикордонний загін. Його автор Ю. Горбатов продовжує пошук матеріалів про тих, хто обороняв Кіровоград...

У перші одинадцять днів із початку Великої Вітчизняної війни прикордонники 79-го Ізмаїльського загону не тільки успішно утримували свою ділянку кордону, а й вели бої на берегах Дунаю й Прута, захопили зброю, боєприпаси, важливі документи ворога. Спільно з моряками-прикордонниками і частинами Червоної Армії взяли в полон велику кількість ворожих солдат і офіцерів, захопили 14 гармат, 500 гвинтівок, іншу зброю. В межах Дер-

жавного кордону воїни в зелених кашкетах відбивали всі спроби ворога висадити десанти на радянську територію. За час боїв ізмаїльці знищили до 1200 фашистів. Третью їх липня загін здав оборону частинам Червоної Армії і вирушив до Кіровограда для дії у складі військ по охороні тилу та комунікацій Південно-Західного фронту.

Першого серпня 1941 року політрукот канале-рицького ескадрону І. Я. Самійленку довелося біля лісоосури фортечних валів зустрітися з німецькими мотоциклістами. Трох фашистів вбили, у офіцера забрали документи і сховалися в лісоосуді. Але з іншого мотоциклу куде-метною чергою вбили ко-ня його ординарця. Са-

мійленко вискочив у поле, під вогнем зняв сідло, підхопив ординарця і при-віз до Кіровограда.

Із документів, захопле-них у ворога, прикордон-ники дізналися, що німці планували о 17-й годині того ж дня взяти Кірово-град. Але задуму вороги перешкодили прикордон-ники, які допомогли ева-куювати з міста цінності, обладнання великих під-приємств і військові гос-підати.

Під час оборонних боїв медичну допомогу воїнам надавала Тамара Цукано-ва (Аксонкіна), котра пішла на фронт добро-вольцем. У ніч на 5 серп-ня після запеклих боїв вона разом з прикордон-никами відходила з міс-та. Там залишився біля її батьків трирічний син...

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Тамара пройшла з при-кордонниками чимало фронтів шляхів, у вій-ну хвилину вичала зброю. В одному з боїв під Дні-пропетровськом, коли на-ші бійці відступали під натиском ворога, Тамара з автоматом і закличними словами відійшла в бій ін-ших воїнів. Із палаючого танка вона вилетіла офі-цера — командира танко-вої частини. Аксонкіну прийняли кандидатом у члени ВКП(б), представ-ли до нагороди медаллю. Командуючий фронтом С. К. Тимошенко не зго-дився: «До чого ж скром-ні прикордонники... Наго-родити орденем Червоно-го Прапора!». Так і було відзначено в нагородному листі. Цей орден згідно наказу командуючого Пів-денно-Західним фронтом їй було вручено у 1941

році. А в травні 1942 ро-ку, рятуючи бійців при відході з оточення, Тама-ра Аксонкіна загинула на території Харківщини. В цьому ж бою загинув командир загону підпол-ковник Грачов, комісар Прибіловський, боєць Се-льов.

Вшановуючи пам'ять ге-роїні, командування при-кордонного загону свого часу порушило клопотан-ня про перейменування в Кіровограді вулиці Спор-тивної, де жила Тамара до війни, на вулицю Та-мари Аксонкіної. Кіро-воградський міськвикон-ком врахував обставини, пішов назустріч. На цій вулиці і нині живе брат героїні Георгій Пилипо-вич із дружиною.

Слід було б увіковічни-ти пам'ять бійців Ізмаїль-ського прикордонного за-

гону при обороні Кірово-града і підкріпiti пам'ят-ним знаком і одну з вулиць назвати іменем С. Гра-чова.

Ю. ГОРБАТОВ.

м. Новомиргород.

Від редакції. Просимо звернутися до редакції всіх, хто має відомості про оборонців Кіровограда у серпні сорок першого — прикордонників 79-го Із-маїльського полку.

Багато років працює в Кіровоградському спортивно-технічному клубі ДТСААФ Є. О. МАСЛОВ. Колишній фронтовик, людина великого життєвого досвіду, він користується авторитетом серед майбутніх воїнів Радянської Армії.

Фото Г. КОШКА

ВІДГУКНІТЬСЯ, ВЕТЕРАНИ!

Іван Олександрович Краснов загинув у січні 1944 року на Кіровоградщині. Був зв'язником у 8-му мехкорпусі 67-ї мехбригади. Прохання до його фронтовик побратимів — написати на адресу: 646110, Омська область, м. Називаськ, вул. Красна, 65, кв. 8, Красновій Тетяні Олександрівні.

В. С. Суходол із с. Серединка (255000) Чернігівського району на Чернігівщині хоче знати, де жи-вуть його побратими із 4199-го полку 50-ї армії — І. В. Крят, М. Кацалапов та інші товариші.

НАПЕРЕДІ 70-річ-ня Великого Жовтня редакційна пошта прино-сить щодня чимало листів від ветеранів комсомолу, війни, праці, спідчан і піо-лерів, робітників, студен-тів, колгоспників...

«Мій лудіє Шаповал Андрій Артемович воював танкістом, — розповідає учениця восьмого класу Світловодської СШ № 10 Світлана Шаповал. — Має чимало урядових нагород, зокрема, орден Червоно-го Прапора, Вітчизняної війни, Олександра Нев-ського. Він часто висту-пає перед молоддю, лис-тується з однопольчанами».

А ось рядки з листа М. Г. Гур'янової, колишнього військового лікаря 101-ї танкової Сиваської орде-на Суворова бригади: «Шаповал Андрій Артемо-вич! Поздоровляю вас зі святом. Живіть, дорогий наш Андріюша Шаповал, до ста років — цей пода-рунок Ви заслужили. Своїм прикладами героїзму Ви запалювали нас на бо-ротьбу із лютим ворогом. Слава Вам!».

Світлана Шаповал мо-же писатися своїм діду-сем, як і усіма тими, хто під час Великої Вітчизня-ної війни відстоював за-

воювання Жовтня у бо-ротьбі з фашизмом.

А ось що лише викла-дач Кіровоградського СПТУ-6 М. Полтаранин: «Коли цей літній чоловік крокує вулицями міста, кіровоградці впізнають його, привітно вітають. Це — Володимир Петро-

«Нам не забути днів війни,

Навіки в пам'яті попи. І ті герої незабуті, Що з нами йдуть в літа майбутні. Вони в серцях, прості солдати, Не тільки у святкові дати...»

«ВОНИ В СЕРЦЯХ, ПРОСТІ СОЛДАТИ...»

Вивідуюча бібліотекою с. Іскрівка Петрівського району Є. Кульченко на-діслала до редакції ці вірші, а разом із ними розповідь про визволення рідного села. Авторка лис-та говорить: «Поруч сол-дат завжди були люди в білих халатах. І нині ве-терани війни не забувають своїх рятівників».

Пішуть до редакції й ветерани війни. Старшина запасу, колишній коман-дир кулеметного взводу П. Г. Матюшин з Ново-українки згадає запеклі бої при визволенні Радян-ської Литви. А краєзна-вець зі Знамянки О. Ря-бошапка з теплою роз-повіддю про Петра Давидо-

З ПОШТИ ЦИХ ДНІВ

вця Чудновського, який прогавив ворога із рідної Кіровоградщини. М. Чуб із с. Перегелівки Голова-нівського району повідо-мив редакції про пові успіхи сільських школярів у військово-патріотичному вихованні.

А ось що нині звучить ДЮСШ Кіровоградсько-го обласпорткомітету Ж. Д. Олійниченко:

«Я — учасник IX Рес-публіканського зльоту пе-реможців походу комсо-мольців і молоді місцями революційної, боєвої і трудової слави Комуні-стичної партії і радянсько-го народу, який недавно завершився у місті Хмель-ницькому. До складу на-шої делегації увійшли Герой Радянського Союзу В. О. Верхолаєв, колиш-ній воїн-інтернаціоналіст з Олександрії І. Сунцов і В. Шаповалов, відмінни-ця навчання студентка педінституту І. Купан. Нам надого запам'ятаю-ться дні зльоту».

Відділ комуністич-ного виховання.

ВІСТРОХ

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — «90 хвилин». Ранкова інформаційно-музична програма. 8.35 — «Учнівське революційне». Художній телефільм. 2 і 3 серії. 11.10 — Новини. 16.00 — Новини. 16.15 — Документальні телефільми. 17.00 — Новини. 17.05 — Концерт Національного симфонічного оркестру Куби. 18.05 — Прем'єра документального фільму «Альберто». 18.35 — Говорять депутати Верховної Ради СРСР. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Чемпіонат світу з шахів. 19.05 — До 70-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції. Радянський Узбекистан. Програма Узбецького телебачення. 21.00 — «Час». 21.40 — Проектор перебудови. 21.50 — Майстри мистецтва. Народний артист СРСР І. Горбачов. 22.50 — Сьогодні у світі. 23.05 — Концерт кубинських артистів.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.15 — Доброго вам здоров'я. 10.45 — Ритми Аргентини. 11.45 — Новини. 16.30 — Новини. 16.40 — Срібний давіночок. 17.00 — Телефільм «Каунас — завжди Каунас». 17.30 — «Агропром: проблеми і перспективи». Соціалістична економічна інтеграція. 18.00 — «Закон і ми». Воротвба з приписками в Донецькій області. 18.30 — День за днем (Кіровоград). 18.45 — Телефільм «Співає Ніна Матвієнко». (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — У концертних залах України. 20.50 — На добраніч, діти. 21.00 — «Час». 21.40 — Проектор перебудови. 21.50 — Художній телефільм «Король та капуста». 2 серія. 23.00 — Актуальна камера. Вечірній випуск.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — «Доліна». Науково-популярний фільм. 8.35, 9.35 — Географія. 7 кл. Геологія побудова і корисні копалини СРСР. 9.05, 13.00 — Французька мова. 10.05 — Учням СРТУ. Естетичне виховання. 10.35, 11.35 — Біологія. 5 кл. Як росте корінь. 10.55 — «Пам'ять Марсового поля». Науково-популярний фільм. 11.05 — Російська мова. 11.55 — Прем'єра художнього телефільму «Поранене камінь». 1 серія. 13.30 — «Птахи і звірі під одним дахом». 14.00 — Новини. 14.05 — «Відкритий урок». Документальний фільм. 18.00 — Новини. 18.15 — Шахова школа. 18.45 — Ритми гімнастики. 19.15 — Міжнародна панорама. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — «До шістнадцяти і старші». 21.00 — «Час». 21.40 — Проектор перебудови. 21.50 — Прем'єра художнього телефільму «Поранене камінь». 1 серія. 22.55 — «Оленів Саврасов». Документальний фільм. 23.15 — Новини.

СЕРІА

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — «90 хвилин». Ранкова інформаційно-музична програма. 8.35 — М. Горький. «Васса Желєзова». Фільм-вистава Малого театру СРСР. 10.20 — Новини. 16.00 — Новини. 16.10 — «Перебудова: досвід і проблеми». Документальний фільм. 16.55 — Новини. 17.00 — «Чого і чому». Передача для дітей. 17.30 — «Ризик діти». 18.15 — Агропром: сьогодні і завтра. «Дон 1500». випробування пропелера. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Футбол. Кубок УЄФА. 1/16 фіналу «Спартак» (Москва) — «Вердер» (ФРН). 21.00 — «Час». 21.40 — Проектор перебудови. 21.50 — «Квітки до Москви». Естрадна програма. 22.15 — Спортивна програма. Футбол. Європійські кубки. В перервах — Сьогодні у світі. Чемпіонат світу з шахів.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.15 — Ліричні мініатюри. 10.35 — Шкільний екран. 10 клас. 11.05 — «Наривні літери». Музично-розважальна програма. 11.50 — Шкільний

3 20 по 24
ЖОВТНЯ
1987 року

екран. 8 клас. Російська література. 12.15 — Село і люди. 12.45 — Новини. 13.00 — До 70-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції. Радянський Узбекистан. Програма Узбецького телебачення. 21.00 — «Час». 21.40 — Проектор перебудови. 21.50 — Майстри мистецтва. Народний артист СРСР І. Горбачов. 22.50 — Сьогодні у світі. 23.05 — Концерт кубинських артистів.

«І тільки музика». 23.25 — Актуальна камера. Вечірній випуск.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — «Містчик пустелі». Документальний телефільм. 8.35, 9.35 — Основи інформатики і обчислювальної техніки. 10 кл. 9.05, 13.55 — Німецька мова. 10.05 — Учням СРТУ. Етика і психологія сімейного життя. 10.35 — Загальна біологія. 9 кл. Творча роль шкільного виховання. 11.05 — Поезія М. Тихонова. 11.40 — Прем'єра художнього телефільму «Поранене камінь». 1 і 2 серії. 13.00 — Новини. 18.00 — Новини. 18.15 — Прем'єра документального фільму «Історія одного про-

ЧЕТВЕР

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — «90 хвилин». Ранкова інформаційно-музична програма. 8.35 — «Ми хочемо співати в хорі». 9.05 — Очевидне — неймовірне. 10.05 — Новини. 16.00 — Новини. 16.15 — «До шістнадцяти і старші». 17.00 — Футбол. Кубок УЄФА. 1/16 фіналу. «Вікторія» (Вухарест) — «Динамо» (Тбілісі). 18.45 — Сьогодні у світі. 18.55 — Чемпіонат світу з шахів. 19.00 — «За словом — діло». 19.30 — Вперше на екрані ЦТ. Художній фільм «Перед зачиненими дверима». 21.00 — «Час». 21.40 — Проектор перебудови. 21.50 — Прем'єра фільму-концерту «Грані білої ночі». 23.00 — Спортивна гімнастика. Чемпіонат світу.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.15 — Документальний телефільм «Імпровізація на тему відпустки». 10.35 — Шкільний екран. 9 клас. Історія. 11.05 — Фільм-концерт «Ікорський епос». 11.40 — Шкільний екран. 8 клас. Українська література. 12.10 — Художній

Інформує Укоопторггреклама СЯЙВО «СЛАВУТИЧА»

Сином слави — Славутичем — шанобливо йменували наші предки могутній Дніпро. Ця символічна назва зв'язана з стародавньою культурою й історією нашого міста. Таку ж поетичну назву носять і телевізори Київського радіозаводу.

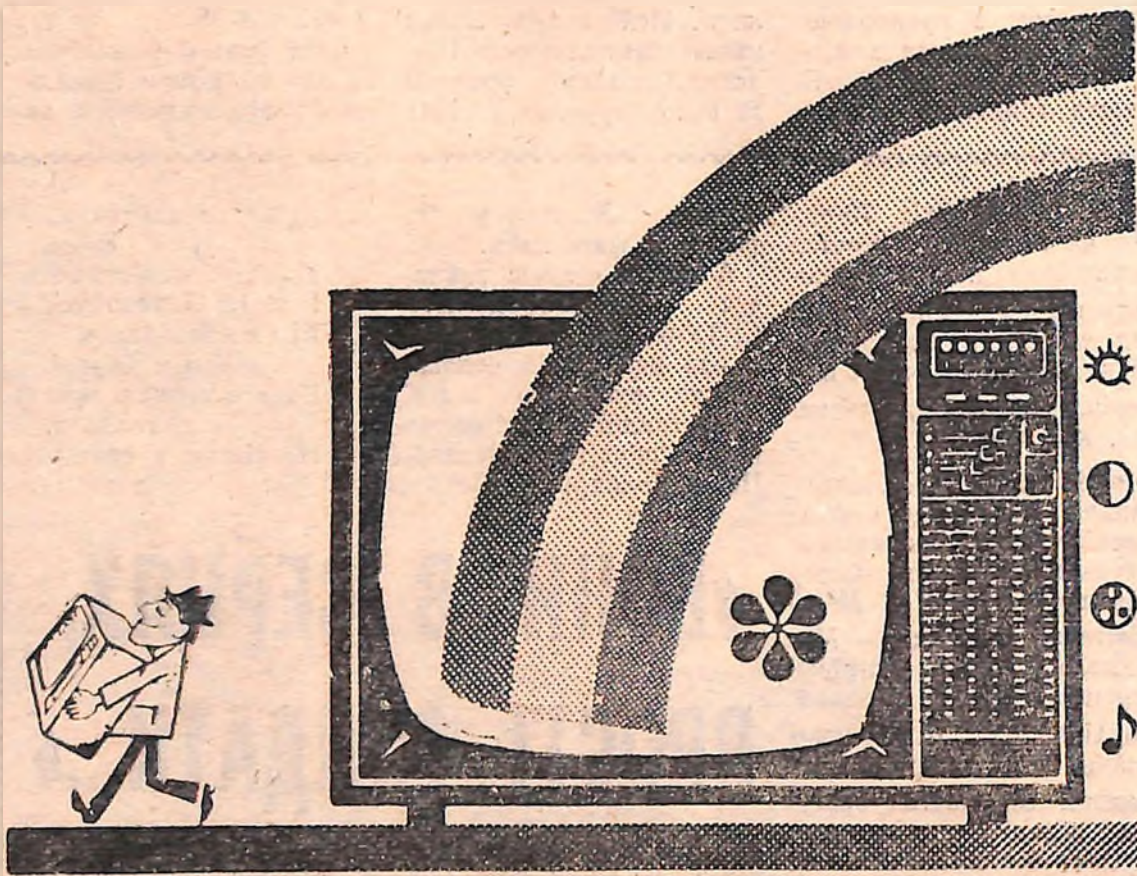
Пропонуємо вашій увазі наймолодшого представника родини кольорових телевізорів «Славутич-Ц-208».

Він простий і надійний в експлуатації. Приймає передачі кольорового і чорно-білого зображення з високою якістю відтворення дрібних деталей. Автоматичне регулювання спрощує настрійку і

зменшує вплив перешкод.

Застосування сучасних напівпровідникових інтегральних схем та уніфікованих модулів забезпечує чіткість і природність кольорового зображення.

Придбати кольоровий телевізор «Славутич-Ц-208» можна у магазинах «Техніка» та універмагах споживчої кооперації.

яновці. (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — «Атеїстичні діалоги». Злочин на Вовчий горі. 20.05 — Я. Врано. Четверта симфонія. 20.45 — На добраніч, діти. 21.00 — «Час». 21.40 — Проектор перебудови. 21.50 — Вперше на екрані УТ. Документальний фільм «Котить Сіаф камінь». 22.10 — бігу». 18.55 — Із скарбниці світової музичної культури М. Равель. 19.30 — «Для всіх і для кожного». Як одягати наші діти? 20.00 — Вечірній казка. 20.15 — «Думімо спокійно». Пробуємо. 21.00 — «Час». 21.40 — Проектор перебудови. 21.50 — Прем'єра художнього телефільму «Поранене камінь». 2 серія. 22.55 — Новини

телефільм «Король та капуста». 2 серія. 13.20 — Новини. 13.35 — До 70-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції. Радянська Білорусія. Програма Білоруського телебачення. 21.00 — «Час». 21.40 — Проектор перебудови. 21.50 — Спортивна гімнастика. Чемпіонат світу. 23.15 — Вечірня інформаційно-музична програма. 00.30 — Чемпіонат світу з шахів.

коло». Хореографічний ансамбль «Вітерець». Новорічний-християнський будинок піонерів (Кіровоград на Республіканське телебачення). 17.55 — На допомогу школі. Музика. 18.30 — День за днем. (Кіровоград). 18.45 — Телефільм «Народні мелодії». (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — «Театр і час». 20.50 — На добраніч, діти. 21.00 — «Час». 21.40 — Проектор перебудови. 21.50 — Молодіжна студія «Гарт». 23.20 — Актуальна камера. Вечірній випуск.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — «Тасмания серцевого бачення». Науково-популярний фільм. 8.35, 9.35 — Основи інформатики і обчислювальної техніки. 10 кл. Алгоритми обчислення функцій. 9.05, 13.50 — Іспанська мова. 10.05 — Учням СРТУ. Історія. Ленінська «Іскра». 10.35 — 1 Тургенєв. «Ватині і діти». 9 кл. 11.05 — Школа: проблеми перебудови. 11.35 — Прем'єра художнього телефільму «Поранене камінь». 2 і 3 серії. 13.45 — Новини. 18.00 — Новини. 18.15 — «Синдром». Тележурнал. 18.45 — Народні мелодії. 19.00 — Сільська година. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Ритми гімнастики. 20.45 — Сибірські ігри хорів. 21.00 — «Час». 21.40 — Проектор перебудови. 21.50 — Прем'єра художнього телефільму «Поранене камінь». 3 серія. 22.55 — Новини.

П'ЯТИНИЦЯ

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — «90 хвилин». Ранкова інформаційно-музична програма. 8.35 — «Чого і чому». Передача для дітей. 9.05 — «Перед зачиненими дверима». Художній фільм. 10.30 — Новини. 16.00 — Новини. 16.10 — Прем'єра короткометражного художнього телефільму для дітей. «Як і був самостійним». 16.30 — «Діверсія». 16.50 — «Показання». Тележурнал. 17.20 — Новини. 17.25 — Документальний телефільм «Влада виставки студії телебачення». 18.15 — Наука і життя. Прогноз погоди. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — До 70-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції. Радянська Білорусія. Програма Білоруського телебачення. 21.00 — «Час». 21.40 — Проектор перебудови. 21.50 — Спортивна гімнастика. Чемпіонат світу. 23.15 — Вечірня інформаційно-музична програма. 00.30 — Чемпіонат світу з шахів.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.15 — Виробнича гімнастика. 10.25 — Фільм-концерт «Відродження». 10.35 — Шкільний екран. 9 клас. 11.10 — Музичний фільм «Карнавал». 11.40 — Шкільний екран. 10 клас. Російська література. 12.10 — «Пітер Пен». Телевистава для дітей. 12.55 — Новини. 13.10 — Молодіжна студія «Гарт». 14.40 — До 70-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції. Радянська Білорусія. Програма Білоруського телебачення. 21.00 — «Час». 21.40 — Проектор перебудови. 21.50 — Спортивна гімнастика. Чемпіонат світу. 23.15 — Вечірня інформаційно-музична програма. 00.30 — Чемпіонат світу з шахів.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Документальний телефільм. 8.35, 9.35 — Природознавство. 2 кл. Як звірі до зимі готуються. 8.55 — «Відображення». Науково-популярний фільм. 9.05, 13.10 — Англійська мова. 9.55 — Науково-популярний фільм. 10.05 — Учням СРТУ. Суспільствознавство. Імперіалізм і його особливості на сучасному етапі. 10.35, 11.35 — Історія. 7 кл. Київська Русь. 11.05 — Е. Гріг «Пер

Гігант». 12.05 — Художній телефільм «Поранене камінь». 3 серія. 13.40 — Новини. 13.45 — Сторінки історії. «Другий фронт» правда без прикрас. 18.15 — «Звучать у горах пісні». 18.55 — Реклама. 19.00 — Тележурнал. Про технічні новинки в галузі медицини. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Музичний клас. 21.00 — «Час». 21.40 — Проектор перебудови. 21.50 — Маршрутами дружби. Дні літератури і мистецтва РРФСР у Вірменії. 23.20 — Новини.

СУБОТА

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — «90 хвилин». Ранкова інформаційно-розважальна програма. 8.35 — До Дня працівників автомобільного транспорту. Документальні телефільми. 9.35 — Всесоюзний телеконкурс «Товариш пісня». 10.05 — VI Московська Міжнародна книжкова виставка-ярмарок. 11.10 — Твори Ф. Ліста виконує Е. Крушевський. 11.30 — «Для всіх і для кожного». 12.00 — Людська Земля. Всесвіт. 12.45 — Трагедія. Світленко (журт). 13.00 — Телефільм. 13.30 — «Синдром». Тележурнал. 14.00 — Міжнародний фестиваль «Відеопрограми народної творчості». «Веселка». Вечір фольклору. (Замбія). 14.30 — Новини. 14.40 — До ювілею Великого Жовтня. Історія перемінує рідний. «Наділ і опора». Художній фільм. 16.35 — «Хороший друг». Виступ народних колективів у концертному залі імені П. Чайковського. 17.20 — Прем'єра документального телефільму «Най вік». 18.15 — «Оптимістична мілітарна». Музичний фільм. 18.25 — Новини. 18.30 — Прем'єра фільму-вистави. Московського театру драми і комедії на Таганці. «Десять днів, що потрапили в світ». Автор — Д. Рід. В перерві — 18.55 — Чемпіонат світу з шахів. 21.00 — «Час». 21.40 — Проектор перебудови. 21.50 — В суботу ввечері. Вас запрошують народний артист РРФСР Л. Дещенко. 23.05 — Спортивна гімнастика. Чемпіонат світу. 23.50 — Новини.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.20 — Ритми гімнастики. 10.50 — Програма учасників фестивалю радянської музики в Дніпропетровську. 12.10 — Солодкі листи. 12.40 — Художній фільм із субтитрами «Всім днів надії». 13.55 — Новини. 14.15 — Телефільм «Душа поета». 14.40 — Погода. На дорогах республіки. 14.45 — Доброго вам здоров'я. 15.15 — «На косі». 15.35 — До 70-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції. «На хвилі дружби». 16.40 — «Буди здоров'ям і мудрим». 16.45 — Скарби музеїв України. 17.00 — «Суботні зустрічі». 18.30 — Чемпіонат СРСР з хокею. «Солі». — ЦСКА. 3 період. 18.15 — Актуальна камера. 19.50 — Концерт артистів Київського театру класичного балету. 20.45 — На добраніч, діти. 21.00 — «Час». 21.40 — Проектор перебудови. 21.50 — Художній телефільм «Шофер на один рейс». 1 серія. 23.00 — Актуальна камера. Вечірній випуск.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.20 — Ритми гімнастики. 8.50 — Музична передача «Річкова пошта». 9.20 — Програма Молдавського телебачення. 10.25 — Світова художня культура. Казки братів Грімм. 11.25 — «Кілка днів з життя І. І. Обломова». Художній фільм із субтитрами. 1 і 2 серії. 13.15 — Прем'єра документального фільму «Розповіді з історії радянської науки». Фільм 3. «Сині Вітчизни». 14.35 — «Життя віддане пісні». 15.45 — «Здоров'я». 16.30 — «Старополюс час і люди». Програма Станіславської студії телебачення. 17.50 — «Тео Адам запрошує». 18.15 — Спортивні програми: міжнародний спорт. Всесоюзні змагання; Спортивна гімнастика. Чемпіонат світу. В перерві — 20.00 — Вечірня казка. 21.00 — «Час». 21.40 — Проектор перебудови. 21.50 — «Він Росія». Художній фільм.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На українському мові

НАША АДРЕСА:
316050. МПС.
м. Кировоград,
вул. Пуначарського, 36.

Телефони: редактора — 2-54-26; заступника редактора — 2-53-22; відповідального секретаря — 2-55-65; відділів: номінаційного виховання — 4-66-79, 4-64-21; номінаційного життя та емоцій — 2-53-94; учнівської молоді і соціальних проблем — 2-59-02; фотографів — 4-64-21; оголошень — 4-28-96; коректорської — 3-61-03

Газета виходить в вівторок і п'ятницю, суботу.
Друкарня імені м. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кировоград, вул. Глінки, 2.